

عنوان مقاله:

انسان اعتباری به مثابه انسان سازمانی از دیدگاه فلسفه اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه اسلام و مدیریت، دوره 2، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

ابوالفضل گابینی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه حوزه

خلاصه مقاله:

جایگاه انسان در علوم انسانی به گونه ای است که سبب شده همگرایی آن با علوم طبیعی در عینیت معرفت شناسی و وحدت روش شناختی به چالشی اساسی تبدیل شود. مطالعات فلسفی توانسته اند این چالش و مرز میان علوم انسانی و علوم طبیعی را از طریق طرح پرسشهای معرفت شناسی، هستی شناسی، روش شناسی و انسان شناسی در پیش روی علوم انسانی برجسته سازند. سازمان و انسان سازمانی نیز که موضوع مطالعات دانش مدیریت است در مواجهه با پرسش های انسان شناسی فلسفی قرار گرفته است. دستگاه فلسفه اسلامی نیز با حفظ مبانی متافیزیکی خود، انسان را در مرکز مطالعات فلسفی قرار داده است. از میان آن مطالعات، حکمت متعالیه به عنوان آخرین دستاورد فلسفی در فرهنگ اسلامی به گونه ای خاص و متفاوت با دیگر مطالعات فلسفه اسلامی به این موضوع پرداخته است. در این مقاله سعی می شود افزون بر طرح اصول کلیدی انسان شناختی حکمت متعالیه، تاثیرهای بالقوه آن بر دانش مدیریت و سازمان تحت عنوان انسان سازمانی مورد بررسی قرار گیرد؛ اما پیش از آن، مروری اجمالی بر طرح برخی اندیشه های نظری در زمینه انسان سازمانی که باعث چرخش های اساسی و متفاوتی در نظریه های سازمان و مدیریت شده است صورت می گیرد.

کلمات کلیدی:

انسان اعتباری، انسان سازمانی، اعتباریات، فناوری نرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834673>

